

Wahyu Isa Al-Masih - Angka Tujuh

Balai Katilu jeung Munculna Karajaan Katujuh: Harti Propétis tina Hukum Minggu

Jeff Pippenger

2023-10-29

Dina pasal ka sabelas dina Wahyu, dua saksi diangkat ka sawarga jadi panji dina “jam anu sarua” nalika “sapersapuluh bagian kota” rubuh. Dina jam éta “cilaka anu kadua geus kaliwat; jeung tingali, cilaka anu katilu datang gancang.” Islam téh tarompet anu katujuh jeung cilaka anu katilu anu datang dina “jam” lini “Minggu” hukum.

Sarta maranéhna ngadéngé sora anu tarik ti sawarga, nyarios ka maranéhna, “Naék ka dieu.” Tuluy maranéhna naék ka sawarga dina hiji mega; jeung musuh-musuhna ningali maranéhna. Dina jam éta kénéh kajadian lini anu gedé, sarta sapersapuluh bagian kota rubuh, jeung dina éta lini paéh jalma tujuh rébu urang; ari sésana kacida kasieunna, tuluy ngamulyakeun Allah nu di sawarga. Cilaka anu kadua geus kaliwat; jeung, behold, cilaka anu katilu datang gancang. Tuluy malaikat anu katujuh niup tarompétna; sarta aya sora-sora anu tarik di sawarga, nyarios, “Karajaan-karajaan dunya ieu geus jadi Karajaan Gusti urang jeung Kristus-Na; sarta Anjeunna bakal maréntah salalanggengna.” Jeung dua puluh opat kokolot, anu calik di payuneun Allah dina tahta-tahtana, sujud nepi ka beungeutna ka taneuh, sarta nyembah Allah, nyarios, “Kami muji sukur ka Anjeun, ya Gusti Allah Nu Maha Kawasa, anu aya, anu geus aya, jeung anu bakal sumping; lantaran Anjeun parantos nyandak kakawasaan-Mantenan anu agung, sarta maréntah. Jeung bangsa-bangsa geus murka, jeung murka-Mantenan parantos sumping, kitu deui waktuna pikeun anu paéh, supaya maranéhna dihukum, jeung supaya Anjeun maparin ganjaran ka hamba-hamba-Mantenan, para nabi, jeung ka umat suci, jeung ka maranéhna anu sieun kana ngaran-Mantenan, boh nu leutik boh nu gedé; sarta supaya Anjeun ngancurkeun maranéhna anu ngancurkeun bumi.” Jeung Bait Allah kabuka di sawarga, sarta katingali dina Bait-Na peti perjangjian-Na; sarta aya kilat-kilat, sora-sora, guludug-guludug, lini, jeung hujan és anu gedé. Wahyu 11:12–19.

Dua saksi naék ka sawarga dina hiji mega, anu sacara nubuat ngawakilan sakelompok malaikat. Sakumaha parantos dikutip saméméhna dina tulisan-tulisan ieu sarta sakumaha kapanggih dina Habakkuk’s Tables, Sister White nétélakeun yén nalika pesen-pesen masing-masing anu diwakilan ku malaikat kahiji, kadua, jeung katilu sumping kana sajarah nubuat, éta digambarkeun minangka malaikat tunggal, tapi pesen Midnight Cry diwakilan ku loba malaikat. Dua saksi diangkat ka sawarga nalika maranéhna ngawawarkeun pesen Midnight Cry ku hiji pasukan malaikat, ku kituna maranéhna dicandak ka sawarga “dina hiji mega.”

“Caket kana panutup amanat malaikat nu kadua, kuring ningali cahaya anu gedé ti sawarga nyorot ka umat Allah. Sinar-sinar cahaya ieu katingalina caang lir panonpoé. Jeung kuring ngadangu sora-sora malaikat sasambat, ‘Lah, Pangantén Jalu sumping; kaluarlah maraneh pikeun mapag Anjeunna!’”

“Ieu téh pamenta ceurik tengah peuting, anu kudu maparin kakawasaan ka warta malaikat kadua. Malaikat-malaikat diutus ti sawarga pikeun ngahudangkeun para suci anu keur pundung sarta nyiapkeun maranéhna pikeun padamelan agung anu aya di hareupeun maranéhna. Jalma-jalma anu pangpinterna lain anu pangheulana narima ieu warta. Malaikat-malaikat diutus ka anu handap asor, anu satia, sarta ngagerakkeun maranéhna supaya ngangkat pamenta ceurik, ‘Behold, the Bridegroom cometh; go ye out to meet Him!’ Anu dipercayakeun kana ieu pamenta ceurik téh buru-buru ngalaksanakeunana, sarta dina kakawasaan Roh Suci ngaguar éta warta, jeung ngahudangkeun dulur-dulur maranéhna anu keur pundung. Ieu padamelan lain ngadeg dina hikmah jeung pangaweruh manusa, tapi dina kakawasaan Allah, sarta para suci-Na anu ngadangu éta pamenta ceurik henteu sanggup nolakna. Anu pangrohanina narima ieu warta pangheulana, sarta maranéhna anu baheulana mingpin dina ieu padamelan téh anu pangahirna narima jeung mantuan ngagedékeun éta pamenta ceurik, ‘Behold, the Bridegroom cometh; go ye out to meet Him!’” Early Writings, 238.

Dina waktu lini, anu ngancurkeun saporapat kasapuluh kota, tujuh rébu jalma dipaéhan. Lini éta nyaéta hukum Minggu di Amérika Sarikat. Dina nubuat, kota téh hiji karajaan, jeung Amérika Sarikat téh sapuluhna hiji tina karajaan sapuluh raja dina Wahyu 17. Amérika Sarikat diruntuhkeun dina lini hukum Minggu éta sarta eureun jadi karajaan kagenep dina nubuat Alkitab, tuluy ngalangkungan jadi raja pangutamana tina sapuluh raja, nyaéta karajaan katujuh dina nubuat Alkitab, anu bakal sapuk pikeun masrahkeun karajaanna ka kapausan anu mangrupa nu kadalapan, anu asalna tina nu tujuh.

Jeung sapuluh tanduk anu ku maneh tingali téh sapuluh raja, anu can acan narima karajaan; tapi maranéhna narima kakawasaan minangka raja salila sajam bareng jeung sato galak éta. Maranéhna saikiran, sarta bakal masrahkeun kakawasaan jeung kakuatan maranéhna ka sato galak éta. Maranéhna bakal perang ngalawan Anak Domba, jeung Anak Domba bakal ngéléhkeun maranéhna, sabab Anjeunna téh Gusti tina sakumna gusti, jeung Raja tina sakumna raja; jeung anu marengan Anjeunna téh nyaéta jalma-jalma anu disebut, anu dipilih, jeung anu satia. Jeung anjeunna ngadawuh ka kuring, “Cai-cai anu ku maneh tingali, tempat awéwé sundal éta linggih, téh bangsa-bangsa, jalma réa, nagri-nagri, jeung rupa-rupa basa. Jeung sapuluh tanduk anu ku maneh tingali dina sato galak éta, maranéhna bakal ngabenci ka awéwé sundal éta, sarta bakal ngajadikeun dirina taya nanaon jeung taranjang, sarta bakal ngahakan dagingna, jeung ngaduruk dirina ku seuneu. Sabab Allah geus nempatkeun kana haté maranéhna supaya ngalaksanakeun pangersa-Na, jeung supaya sapamadegan, sarta masrahkeun karajaan maranéhna ka sato galak éta, nepi ka pangandika Allah kacumponan. Jeung awéwé anu ku maneh tingali téh nyaéta kota agung éta, anu maréntah luhur para raja di bumi.” Wahyu 17:12–18.

Raja-raja sapuluh ti Perserikatan Bangsa-Bangsa “satuju” pikeun “masrahkeun karajaan” maranéhna nu saalam dunya “ka sato galak.” Maranéhna miboga “pikiran anu sarua,” sakumaha maranéhna “ngarunding babarengan kalawan sapamadegan,” dina Jabur dalapan puluh tilu. Ahap nya éta raja ti sapuluh kaom, anu ngalakukeun hubungan haram, nyaéta cabul, jeung awéwé lacur ti Tirus dina Yesaya dua puluh tilu. Hubungan haram Ahap jeung Isebel jadi lambang hubungan haram Herodes jeung Herodias dina mangsa Élias, anu diwakilan ku Yohanes Pembaptis. Herodes

nya éta hiji wawakil ti Kakaisaran Romawi, anu dina Daniel tujuh, Kakaisaran Romawi diwangun ku sapuluh tanduk. Sapuluh tanduk éta dilambangkeun ku karajaan Ahap nu ngawengku sapuluh kaom, jeung duanana méré kasaksian ngeunaan sapuluh raja ti Perserikatan Bangsa-Bangsa. Ku Ahap jeung Herodes ngawakilan nagara dina hubungan-hubungan haram éta, kalungguhan maranéhna nya éta ngalaksanakeun panganiayaan ka para bid'ah pikeun awéwé lacur ti Tirus, anu ngalagukeun lagu-laguna dina ahir tujuh puluh taun anu simbolis.

“Raja-raja, pamingpin, jeung gubernur geus masang kana dirina sorangan tanda antikristus, sarta digambarkeun minangka naga anu indit pikeun ngayakeun perang ngalawan ka para wali—nyaéta jalma-jalma anu nurut kana parentah-parentah Allah sarta anu nyekel iman ka Yesus.” Testimonies to Ministers, 38.

Dina hukum Minggu éta, sasatoan bumi eureun maréntah minangka karajaan kagenep dina nubuat Alkitab, sabab kakara baé geus ngalakukeun jinah jeung Isebel, tuluy nyekel kapamingpinan Perserikatan Bangsa-Bangsa. Saterusna éta maksa sakuliah dunya pikeun ngadegkeun hiji gambar sasatoan anu ngawengku saalam dunya, sakumaha saméméhna geus maranéhna laksanakeun dina hukum Minggu di nagarana.

Jeung nipu jalma-jalma anu cicing di bumi ku jalan mujijat-mujijat anu dipaparinkeun kakawasaan ka anjeunna pikeun ngalaksanakeunana di payuneun sato galak éta; bari nyarita ka jalma-jalma anu cicing di bumi, supaya maranéhna nyieun hiji gambar pikeun sato galak éta, anu kungsi tatu ku pedang, tapi tetep hirup. Jeung anjeunna dipaparinkeun kakawasaan pikeun méré napas hirup ka gambar sato galak éta, supaya gambar sato galak éta bisa nyarita, sarta ngajadikeun supaya sakur anu henteu nyembah ka gambar sato galak éta dipaéhan. Jeung anjeunna ngajadikeun sakumna jalma, boh leutik boh gedé, beunghar boh miskin, merdéka boh abdi, narima hiji tanda dina leungeun katuhuna, atawa dina tarangna: Jeung supaya euweuh saurang ogé anu bisa meuli atawa ngajual, iwal jalma anu boga éta tanda, atawa ngaran sato galak éta, atawa bilangan ngaranna. Wahyu 13:14–17.

Ahab, Herodes, sapuluh raja Kakaisaran Romawi jeung sapuluh raja Perserikatan Bangsa-Bangsa ngalambangkeun naga anu indit rék merangan para suci, sabab salawasna kakasih Izebel anu ngalaksanakeun panganiayaan ka jalma-jalma anu ku Izebel digolongkeun minangka bid'ah.

“Ku kituna, sanajan naga téh, utamana, ngagambarkeun Iblis, dina harti kadua, éta mangrupa lambang Roma kaping dua.” The Great Controversy, 439.

Dina gempal hukum Minggu aya “tujuh rébu” jalma anu “dipaéhan.” Dina Daniel pasal sabelas ayat kaopat puluh hiji, “loba anu diruntuhkeun.” Maranéhnanana anu diruntuhkeun nalika hukum Minggu datang, nyaéta urang Advent Poé Katujuh Laodikia anu can nyiapkeun diri pikeun éta krisis. Jumlah “tujuh rébu” ngagambarkeun sésa umat Allah. Allah ngandika ka Élia, dina krisis Gunung Karmel, anu ngagambarkeun krisis hukum Minggu, yén aya “tujuh rébu di Israil” anu tacan sujud tuur ka Baal. Rasul Paulus masihan panalungtikan ngeunaan ieu.

Ku margi, naha Allah geus miceun umat-Na? Teu pisan. Sabab kuring ogé urang Israil, turunan Ibrahim, ti kaom Binyamin. Allah henteu miceun umat-Na anu geus dipikawanoh ku Mantenna ti heula. Naha maranéh teu nyaho naon anu diucapkeun ku Kitab Suci ngeunaan Elias? kumaha

anjeunna ngadawuh ka Allah ngalawan Israil, saurna, “Gusti, maranéhna geus maehan nabi-nabi-Maneh, jeung ngaruntuhkeun altar-altar-Maneh; ngan kuring sorangan anu kari, jeung maranéhna keur néangan nyawa kuring.” Tapi naon saur waleran Allah ka anjeunna? “Kami geus nyésakeun keur diri Kami sorangan tujuh rebu lalaki, anu henteu sujud nepi ka dengkulna ka arca Baal.” Kitu kénéh, dina mangsa ayeuna ogé aya sesa umat nurutkeun pamilihan anugerah. Rum 11:1–5.

Kecap “tujuh rébu” ngalambangkeun hiji sésa umat Allah, nanging kontéks tempat maranéhna diidentifikasi sacara simbolis, kudu dipaliré ogé. Jalma-jalma anu diruntuhkeun ku lini dina mangsa hukum Minggu téh nyaéta sésa umat Advent Poé Katujuh anu teu satia, anu di dinya jeung harita, ditawan ku Babul rohani modéren. Dina sajarah nubuat Israél baheula anu harfiah, nalika Babul ngararuksak Yerusalem pikeun kadua kalina tina tilu kali, aya hiji sésa “tujuh rébu” lalaki “perkasa” “ti nagri éta” anu dibawa ka panangkaran.

Sarta anjeunna ngangkut Yoyakin ka Babul, kitu deui indung raja, pamajikan-pamajikan raja, para pajabatna, jeung jalma-jalma anu kawasa di nagara éta; maranéhna ku anjeunna dibawa kana pangbuangan ti Yerusalem ka Babul. Jeung sakabéh jalma anu gagah, jumlahna tujuh rébu, katut tukang-tukang jeung pandé beusi sarébu, sakabéh anu kuat tur mumpuni pikeun perang, maranéhna ogé ku raja Babul dibawa minangka tawanan ka Babul. Tuluy raja Babul ngangkat Matania, dulur lalaki bapana, jadi raja ngagantikeun anjeunna, sarta ngarobah ngaranna jadi Zedekia. 2 Raja-raja 24:15–17.

Sanggeus jalma-jalma perkasa Yerusalem dijatuhkeun dina lini dina hukum Minggu, “musibah anu katilu datang kalayan gancang. Jeung malaikat anu katujuh niup tarompétna.” Musibah anu katilu téh nyaéta tarompét anu katujuh anu ditiup ku malaikat anu katujuh. Dina “jam” tina “lini” hukum Minggu—Islam narajang!

Salah sahiji ciri utama Islam dina bala kahiji jeung kadua nya éta kanyataan sajarah yén cara maranéhna dina perang béda ti taktik perang anu ilahar dipaké dina sajarah nalika maranéhna ngalaksanakeun peran nubuatna. Cara maranéhna dina perang nya éta nyerang sacara dadakan jeung teu disangka-sangka. Kecap “assassin” asalna tina prak-prakan para prajurit Islam dina mangsa sajarah éta. Serangan maranéhna ibarat Kamikaze Jepang dina Perang Dunya Kadua. Para prajurit Islam ngaharepkeun bakal paéh nalika maranéhna ngabunuh sasaranana. Ku sabab kitu, hiji prak-prakan anu ilahar pikeun para prajurit nya éta nyiapkeun diri pikeun maot ku cara mabok ku hashish saméméh ngalakukeun serangan, pikeun mantuan ngurangan sieun kana maot. Nalika maranéhna nyerang korbanna, éta lumangsung sacara dadakan jeung teu disangka-sangka, sarta kagumantungan maranéhna kana hashish pikeun ngahontal kaayaan batin anu dipiharep, dihiijikeun jeung serangan rusiah éta, ngawangun dasar étimologis tina kecap “assassin,” alatan patalina jeung kecap hashish.

Musibah anu katilu jeung tarompet anu katujuh “baris datang kalawan gancang.”

Sarupa kitu, dina tanggal 22 Oktober 1844, utusan tina perjangjian sumping “ngadadak” ka Bait-Na. Sadérék White ngajelaskeun yén “ngadadakna” katangan utusan tina perjangjian téh nandakeun yén katangan-Na “teu disangka-sangka.” Ku sabab kitu, sakabéh opat “katangan”

anu kacumponan dina tanggal 22 Oktober 1844 éta téh teu disangka-sangka jeung ngadadak.

Datangna Kristus salaku Imam Agung urang ka tempat anu pangsucina, pikeun nyucikeun tempat suci, anu dipintonkeun dina Daniel 8:14; datangna Putra manusa ka Nu Maha Sepuh, sakumaha dipidangkeun dina Daniel 7:13; jeung datangna Gusti ka Bait-Na, sakumaha dinubuatkeun ku Malakhi, nyaéta gambaran-gambaran tina kajadian anu sarua; sarta ieu ogé dilambangkeun ku datangna panganten lalaki ka pesta kawinan, anu dijelaskeun ku Kristus dina misil ngeunaan sapuluh parawan, dina Mateus 25.” The Great Controversy, 426.

Pasemon ngeunaan sapuluh parawan diulang nepi ka unggal kecapna, ku kituna sakabéh opat “kadatangan” anu kacumponan dina 22 Oktober 1844, kudu kacumponan deui nepi ka unggal kecapna dina mangsa lini anu mangrupa hukum Minggu. Dina méré koméntar ngeunaan pasemon para parawan, Sister White nambahan kana kasaksian anu ngidentifikasi kajurung-girutna jeung teu disangka-sangkana kajadian anu dilambangkeun dina lini hukum Minggu, anu mangrupa panggenepan anu sampurna tina Ceurik Tengah Peuting.

“Watak kanyahoan ku hiji krisis. Nalika sora anu daria ngembarkeun dina tengah peuting, ‘Tingali, pangantén lalaki datang; geura aranjeun kaluar mapag anjeunna,’ para parawan anu keur saré hudang tina saréna, sarta katémbong saha anu geus nyiapkeun diri pikeun éta kajadian. Duanana pihak kakeupeul ku teu disangka-sangka, tapi nu saurang geus sayaga pikeun kaayaan darurat, ari nu saurang deui kapanggih teu aya panyiapanna. Watak kanyahoan ku kaayaan. Kaayaan darurat nembongkeun bahan sajatina tina watak. Hiji musibah anu datang ngadadak jeung teu disangka-sangka, hiji karugian ku pupusna anu dipikanyaah, atawa hiji krisis, hiji panyakit atawa kasangsaraan anu teu kaduga, hiji hal anu ngaduakeun jiwa nyanghareup langsung jeung pati, bakal nembongkeun sajatina kaayaan batin tina watak éta. Bakal écés naha enya aya iman anu sajati kana jangji-jangji dina firman Allah atawa henteu. Bakal écés naha jiwa téh disangga ku anugerah atawa henteu, naha aya minyak dina bejana jeung lampuna.”

“Masa pangwujian datang ka saréréa. Kumaha kalakuan urang dina handapeun ujian jeung pambuktian ti Allah? Naha lampu-lampu urang pareum? atawa naha urang tetep ngajaga sangkan éta lampu terus hurung? Naha urang geus sayaga pikeun unggal kaayaan darurat ku lantaran hubungan urang jeung Anjeunna anu pinuh ku rahmat jeung bebeneran? Lima parawan wijaksana teu bisa maparin karakter maranéhna ka lima parawan bodo. Karakter kudu dibentuk ku urang masing-masing.” Review and Herald, 17 Oktober 1895.

Dina gempa hukum Minggu, Amérika Sarikat eureun jadi karajaan kagenep dina nubuatan Kitab Suci. Sésa tujuh rébu umat Advent Laodikia anu can nyiapkeun diri pikeun krisis éta bakal nembongkeun tabiat anu geus siap narima tanda sato galak. Tuluy Islam datang kalayan ngadadak jeung teu disangka-sangka, sabab “cilaka anu katilu datang gancang” nalika “malaikat anu katujuh” niup tarompétna!

Opat “kadatangan” anu sadayana kacumponan dina tanggal 22 Oktober 1844 tuluy diulang deui. Kadatangan kahiji nandaan dibukana pangadilan, minangka panggenepan tina Daniel pasal dalapan ayat opat belas. Éta negeskeun amanat malaikat kahiji anu ngumumkeun yén “jam” pangadilan-Na geus datang. Panggenepan éta janten perlambang pikeun “jam” lini, anu dimimitian dina mangsa

hukum Minggu, sarta nyaéta “jam” nalika Islam mawa “pangadilan-Na” ka Amérika Serikat alatan disahkeunana hiji hukum Minggu.

Utusan perjangjian dina Malachi pasal tilu, sumping ngadadak ka bait Allah anu parantos Anjeunna hudangkeun salila opat puluh genep taun ti 1798 nepi ka 1844, pikeun asup kana hiji perjangjian jeung “urang Lewi” dina sajarah Millerite. Dina lini bumi hukum Minggu, utusan perjangjian téh ngadadak sumping pikeun asup ka jero bait Allah tina tulang-tulang paéh anu garing anu geus dihudangkeun deui, pikeun asup kana perjangjian jeung “urang Lewi” dina sajarah saratus opat puluh opat rébu.

Dina waktu linihu hukum Minggu, Putra Manusa sumping ka Rama pikeun nampi hiji karajaan minangka kagenepan tina Daniel tujuh ayat tilu welas, sakumaha Anjeunna parantos ngalakukeun dina 22 Oktober 1844, sabab dina “jam” linihu téh aya “sora-sora di sawarga,” anu ngumumkeun, yén “karajaan-karajaan dunya ieu geus jadi karajaan-karajaan Gusti urang, jeung Kristus-Na; sarta Anjeunna bakal marentah salamina-langgengna. Jeung dua puluh opat kokolot, anu linggih di payuneun Allah dina korsi-korsina, sujud kana rarayna, sarta nyembah ka Allah, Saur maranéhna, Kami muji sukur ka Anjeun, ya Gusti Allah Nu Maha Kawasa, anu aya, jeung anu parantos aya, jeung anu bakal sumping; sabab Anjeun parantos nyandak ka diri-Na kakawasaan-Mu anu agung, sarta parantos marentah.”

Dina jam gempa, nalika pangadilan-Na geus sumping, jeung dua saksi anu saméméhna geus dihirupkeun deui ti jalan tempat maranéhna kungsi dipaéhan nangtung. Tuluy, minangka hiji pasukan anu gagah perkasa, maranéhna diangkat ka sawarga, sedengkeun sesa tujuh rébu urang Adventis Laodikea ditumbangkeun. Gandum anu wijaksana dina harita kénéh geus dipisahkeun ti ilalang anu bodo. Tuluy Kristus narima Karajaan-Na jeung tarompét katujuh ditiup, anu ogé mangrupa cilaka katilu, anu datangna ngadadak jeung teu disangka-sangka, tuluy “bangsa-bangsa” jadi “ambek, sarta murka-Manten geus sumping.”

Ngamurkakeun bangsa-bangsa téh mangrupa kalungguhan nubuat Islam, sarta éta dimimitian dina jam lini sarta diteruskeun nepi ka panutupan mangsa percobaan manusa jeung tujuh bala panungtungan, anu dipidangkeun ku kecap-kecap, “murka-Mu parantos sumping.” Antara hukum Minggu di Amérika Sarikat jeung panutupan mangsa percobaan, nalika murka Allah ditembongkeun dina tujuh bala panungtungan—cilaka katilu, lambang Islam; tarompét katujuh, lambang Islam; jeung ngamurkakeun bangsa-bangsa, lambang Islam—nyayagikeun tilu saksi simbolis yén pekabaran Ceurik Tengah Peuting téh mangrupa kacumponan datangna Islam dina hukum Minggu.

Sakumaha dina gerakan Millerite dina awalna, warta Panjerit Tengah Peuting téh mangrupa pameungpeuk kana hiji ramalan anu gagal. Dina sajarah Millerite, anu gagal téh lain waktuna, tapi kajadian anu diramalkeun bakal lumangsung. Dina sajarah Millerite dina awalna, urang Filadelfia ngedalkeun ramalan maranéhna anu gagal, sabab Allah nahan panangan-Na kana hiji kasalahan dina bagan taun 1843.

Dina gerakan Laodikea dina ahir Future for America, Allah henteu kungsi nahan panangan-Na nutupan kasalahan éta. Panangan manusa anu nutupan bebeneran yén waktu henteu deui kudu

dipaké dina panerapan nubuat. Panangan manusa ngagambarkeun pagawean manusa.

Dina gerakan panungtungan nu saratus opat puluh opat rébu, kasalahan dina nerapkeun waktu téh nya éta dosa, sabab panerapan waktu nubuat geus teu meunang dipaké deui. Panerapan waktu anu dosa éta dilambangkeun ku Musa anu teu ngindung kana parentah Allah pikeun nyunatan anakna, sarta dilambangkeun ku Uza anu teu ngindung kana parentah Allah yén ngan para imam wungkul anu meunang nyangking Peti Perjangjian. Lain kahayang Gusti supaya boh lampah dosa boh kalalaworaan dosa éta dilaksanakeun ku umat Allah. Dosa ngan boga hiji harti, nya éta palanggaran kana hukum. Musa ngalanggar hukum sunat Allah, Uza ngalanggar hukum tempat suci Allah, jeung gerakan ieu ngalanggar hukum nubuat Allah. Israil baheula dijadikeun panyimpen hukum Allah, jeung gerakan Advent dina awal jeung ahirna ogé dijadikeun panyimpen bebeneran-bebeneran nubuat Allah.

Dina kasusahna, Zipora geuwat ngalaksanakeun sorangan kalakuan nyunatan anak maranéhna, ku kituna ngawakilan panobatan anu ku jalma-jalma anu kalibet dina ieu gerakan kuduna geuwat dipintonkeun lantaran kalepatan dosa tina teu-meta pikeun ngantepkeun panerapan waktu di hijikeun jeung ieu amanat. Daud ogé nembongkeun panobatan anu kacida beuratna ku hal lampah Uza. Lamun gerakan éta ngabantah yén panerapan waktu dina ramalan 18 Juli 2020 téh dina hiji cara bener, yén ku hiji jalan éta téh kersa Allah, sarua waé jeung ngabantah yén Musa jeung Zipora saenyana henteu perlu enya-nya ngajaga parentah-parentah Allah anu écés, sarta yén Allah saenyana henteu paduli naha Uza nyabak peti perjangjian. 18 Juli 2020 téh hiji ramalan palsu, jeung unsur anu palsu éta nyaéta unsur waktuna.

Kanyataan-kanyataan ieu baris dipedar leuwih jero dina artikel salajengna.

“Pangeran parantos nembongkeun ka abdi yén amanat malaikat katilu kedah diteruskeun, sarta diproklamasikeun ka barudak Pangeran anu sumebar, sareng yén éta ulah digantungkeun kana waktu; sabab waktu moal deui jadi ujian. Abdi ningali yén sawatara jalmi keur meunang kagumbiraan palsu anu timbul tina ngahutbahkeun waktu; yén amanat malaikat katilu leuwih kuat tibatan anu tiasa dipaparinkeun ku waktu. Abdi ningali yén amanat ieu tiasa nangtung dina dasarna sorangan, sarta yén éta henteu meryogikeun waktu pikeun nguatkeunana, sarta yén éta bakal maju dina kakawasaan anu perkasa, ngalaksanakeun padamelanana, sarta bakal dipondokkeun dina kayaktian.” Experience and Views, 48.